

A szegedi szimfonikusok sikersorozata Tajvanon A közös nyelv: a zene

Kultúrtörténeti jelentőségű volt ez a két koncert, amelyen a 20 millió lakosú ázsiai szigetország két nagyvárosában – az egymillió tartományi központban, Tajcsungban és az elővárosával együtt 5 milliós fővárosban, Tajpejben – léptek fel a szegediek az ország zenei életében meghatározó szerepet játszó tajvani szimfonikusokkal. A 148 – közülük 70 szegedi – muzikusból álló hatalmas együttes *David Chen*, a vendéglátó zenekar igazgató-karmester dirigálásával először a tajvani és a magyar himnusz, majd Wagner Tannhauser-nyitányát és a Trisztán és Izolda zenekari részleteit játszotta. A közönség nagy tapsal honorálta a produkciót, de az igazi ünneplés csak azután következett, hogy *Acél Ervin* vezényletével megszólalt Richard Strauss ritkán játszott, 1915-ben komponált monumentális Alpesiszimfóniája. Strauss ehhez a darabjához egy extrém módon kibővített óriási zenekart képzelt el. A művet a program-szimfóniák közé szokás sorolni, hiszen forrása a természet világa, s a zeneszerző egy alpesi kirándulónap történetét igyekezett muzikával elmesélni. A darab naturalisztikusan ábrázolja a természeti jelensé-

A hétvégén hazaérkezett turnéjáról az Acél Ervin karmester vezetésével Tajvanon vendégszereplő Szegedi Szimfonikus Zenekar. Korábban már beszámoltunk két nagy sikerű önálló koncertjükéről, amit a tajvani és a hszincsi Concert Hallban adtak. A múlt héten még két hangverseny szerepelt vendéglátójukkal, az alakulásának 50. évfordulóját ünneplő Tajvani Szimfonikus Zenekarral együtt.

geket az éjszakától, a napfelkeltétől az erdő zsongásán, a tehéncorda kolompolásán és a kitörő vihar képein át a naplementéig. Nagyszerű érzés volt hallani, hogy a különböző nyelvet beszélő és gyökeresen eltérő kultúrán nevelkedett muzikusok milyen tökéletes egyben szólaltak meg a közös kultúra, a zene nyelvén. Az első előadást a zsűfólásig megtelt 1200 férőhelyes tajcsungi Concert Hallban, a másodikat Tajvan legnagyobb, legszebb

és legdrágább hangversenytermében, a főtéren, a hófehér márványból épült Csang Kajsek Emléksarnokkal szemben álló Nemzeti Koncertteremben tartották. A közönség mindkét alkalommal vastappsal kérte a ráadást: Acél Ervin egy kínai szerző darabját, *David Chen* pedig Brahms Magyar táncok című művét dirigálta.

A csütörtök esti fővárosi koncert előtt a delegációval utazó *dr. Ványai Éva* alpolgármestert, Acél Ervint és feleségét és a Délmagyarország tudósítóját *David Chen* kíséretében hivatalában fogadta *Shen Hsueh-Yung* professzor asszony, a Végrehajtó Jüan (a kormány) tagja, a tajvani Kulturális Tervező és Fejlesztési Tanács elnöke. A kellemes hangulatú beszélgetésen szó esett a két zenekar további közös terveiről, az alpolgármester rövid ismertetést tartott Szeged kulturális életéről, könyvet adott át a városról és prospektusokat a szabadtéri játékokról. Este a két politikus újra találkozott, s együtt hallgatták meg a koncertet, amelyről a tajvani televízió is felvételt készített.

(A Tajvanról készült útbeszámolót lapunk egy későbbi számában olvashatják.)

Hollósi Zsolt

December 6-án, 18.15 órától a nyelvtudományi munkabizottság és a JATE Általános és Alkalmazott Nyelvészeti Tanszéke a nyelvészeti műhely aktuális előadásán dr. Pálffy Miklós egyetemi docens és dr. Farkas Ildikó egyetemi adjunktus A készülő új francia-magyar szótár szerkesztési alapelvei című előadását rendezte meg.

December 8-án, 15 órától a

A SZAB hírei

SZAB elnöksége kibővített ülést tart, melyen dr. Telegdy Gyula akadémikus, a SZAB elnökségének 1994. évi tevékenységéről szóló beszámolót terjeszti elő, majd a szak- és a munkabizottságok vezetői ismertetik ez évi munkásságukat. Sor kerül továbbá az 1994-

ben benyújtott pályamunkák értékelésének ismertetésére, s a SZAB-émlékermek átadására.

December 9-én, 15 órától a SZOTE Tudományos Bizottsága és a II. sz. Belgyógyászati Klinika várja az érdeklődőket dr. Kardos Attila Baroreflex mechanizmusok és hatásainak vizsgálata emberben című kandidátusi értekezésének munkahelyi vitájára.

Molière köhög

Bulgakov-bemutató

Horea Popescu szegedi Molière-rendezésének a színlapjai is árulkodnak. Az előadás címe mindegyiken Molière; de a kitűzött szerepeket mutató lapon az *Álszentek összeesküvése* szerepel alcímként, a bemutató készült műsorfüzetben viszont az *Ófelsége komédiája*. Mintha nem dőlt volna el idejében, hogy miről szóljon az előadás: a Napkirály országlása, vagy más korabeli hatalmasok, szüklátókörű kegyetlenek virulenciája, a sajnos korhoz nem köthető, mindig időszerű tudatlanság, a kritikát nem tűrő, gáttalan magabiztosság lesz-e színpadon – ahogy a Képmutatók... alcím sugallja? Avagy a túlzott lojalitás, az alkotásban világot teremtő művész szükségtelen hajbókolásának tragikomédiája – amint azt a másik címadás, az *Ófelsége komédiája* indukálná?

A valódi baj az, hogy az előadás után sem lehet tudni. Se egyik, se másik, se egy harmadik variáció nem jön be. Várhatnánk még egyszerű történeti illusztrációt. Vagy minden történeti visszapillantástól mentes, ma is érvényes történetet egy ember tragédiájáról. Mindegyik variáns élvezhető lenne, „csak” elhithető erejű színpadi atmoszféra és profi játékmód kellene hozzá. Egyik sincs. Van egy erősen, tempólan, széteső előadás, tele szájaragós zenei effektekkel, háttalanul maradt dramaturgiai ötletekkel (üresjáratokkal), illusztratív szintű színészi alkításokkal. A *Molière szegedi előadás: fiasco*.

Pedig *Molnár Zsuzsa* jelzészzerű színpadi tereit jól bejátszhatták volna egy korhoz nem kötött emberi dráma hűs-ér figurái. De ebben az előadásban szinte kizárólag a ruhák egyénítették valamelyest a szereplőket (szintén Molnár Zsuzsa munkája). A színházi szegénységet és a látvány attraktivitását egyaránt tekintő tervezői magatartás, a kényszer és a képzelet ellentmondásában valami működött mégis létrehozó művészi kín ott van a színpadképen és a jelmezekben – és egymagában többet mond a bulgakoví lényegről, mint az előadás egésze. Igen izgalmas ruha például *Nagy Enikőé*. A XIV. Lajos korabeli és a mai avantgárd divatot különösen

Mint minden jó szerző, *Mihail Bulgakov* is mindig ugyanazt írta: az ember tragédiáit. Mivel a hatalom és a művész konfliktusát ismerte legjobban, saját bőrén tapasztalta, hát ebben mutogatta – az embert. Így tett a *Színházi regényben*, a *Mester és Margaritában*, a *Puskin utolsó napjaiban*, az *Iván, a retentő* című komédiában. És a *Molière*-ben, amely az eddigi hazai színpadi előadásokban mindig más címet kapott (*Képmutatók cselszövése*, *Álszentek összeesküvése*, *Ófelsége komédiája*) – az előadások aktuális hangsúlyai szerint. Mivel Bulgakov jól tudta, hogy az ostobaság és az ebből fakadó kegyetlenség egyáltalán nem kiveji specialitást, sosem politikai drámákat írt; politikailag legfeljebb. Vagyis jó eséllyel adott az utókor színrevivőknek, hogy művei által mindig a saját alapvető emberiművészeti konfliktusait „beszélhessék ki”.

elegítő, kortalanul szép ruhában Armande nemcsak a korosodó Mestert hódítja meg, hanem a nézőt is; gyanúm szerint a kosztümnek van szerepe abban, hogy színész játékát tünik a leginkább felszabadultnak.

A többiek hősies keresgélésben leledzenek, de többnyire elvesznek a tisztázatlanságok útvesztőjében. A legfájdalmasabb a címszerepben a vendég *Matus György* vergődése. Mivel az előadásban nincsenek

hangsúlyok, nem kidolgozott, nem elég erőteljesen érzékelhető az a folyamat, amelyben a Molière-t csapdába ejtő háló szövődik, a színész képtelen érzékeltetni a csapdahelyzetét. Valahogy nem jut átélhető tragédiához: nem tudja megélni sem a nagy művész, sem a hétköznapi ember magánéleti tragédiáját, se a kicsinyes, se a nagyszerű gesztusai nem elég kontúrosak, minden beleolvad a kezeletlen előadásmasszába. Talán ezért fuldoklik, a szó szoros értelmében is. *Molière minden rosszulletekor köhög, holott a szívvel van baj...*

Még – a hibátlanul egyéni alakítások sorával bennünket régóta kényeztető – *Jakab Tamás* „Imádkozz!” márkijának következetessége is minduntalan csorbul (bárha az ő ruhája is telitalálat). A királyi tartásosságban olyan nagy tapasztalatú *Fekete Gizelle* (Madeleine) is erőtlenné válik; *Sinka Károly* királyról nem lehet megmondani, milyen. Aki valamilyen, az – szinte egyedül – *Bicskey Lukács* Regisztere: szenvedélyesen óvjafélti a színházat-művészetet, az embert, Molière-t, s szívből igazán utálja, mert átlátja az álszentek összeesküvését. *Galkó Bence* megjeleníti a párizsi hercegrészek rezzenstelen könyörtelenségét, *Flórián Antal*, mint Fráter „Erő” a képmutató erőszakot. De három-négy egyszerűbb szerep viszonylag jó színvonalú megoldása, sajnos, kevésnek bizonyul. A jobbik eset – a menthető – az, ha az előadás félkész; a rosszabbik – ha alapvetően végiggondolatlan.

Sulyok Erzsébet

Ófelsége vacsorált (Sinka Károly és Matus György). (Fotó: Schmidt Andrea)

DÉLMAGYARORSZÁG
CSONGRÁD MEGYEI
DÉLVILÁG
Hírlap
HDS
DÉLMADÁR
CSALÁDI BINGÓJÁTÉKA

80. hét
HOROSZPÓK
E heti tét: 25 000 Ft
• ÍGY JÁTSSZON! •

NYEREMÉNYSZELVÉNYEK

A	B	A	B
C	D	C	D
1. játékos		2. játékos	
NÉV:		NÉV:	
A	B	A	B
C	D	C	D
3. játékos		4. játékos	
NÉV:		NÉV:	

Hogyan töltsd ki a szelvényt?
A: születési év utolsó két száma,
B: születési hónap száma,
C: a születés napja,
D: a személyi igazolványa számának két utolsó számjegye
Természetes, hogy a kisebb gyerekeknek még nincs személyi igazolványuk. Ők az utolsó, D rubrikába a szülők bármelyike igazolványának két utolsó számát beírhatják. Természetesen a szelvények külön játszanak, egymás számaiból nem lehet kicsipegetni!

Mit tegyen, ha nyert?
Csapja a hóna alá nyertes szelvényét, személyi igazolványát valamint a HDS & Délmadár a heti számát és jöjjön be szerkesztőségünkbe, a Sajtóházba. (Szeged, Stefánia 10.) A nyertesek jelentkezését a nyerőszámok megjelenése utáni hét hétfőjén, 12 és 15 óra között várják munkatársaink. A megyében lakók a Délvilág városi szerkesztőségeiben: **Vásárhelyen** a Szónyi u. 1., (Szeged Tourist), **Makón**, a Deák F. u. 2. (városi könyvtár) és **Szentesen**, a Kossuth u. 8. sz.

alatt is jelentkezhetnek. A pénzt vagy postán utaljuk ki, vagy személyesen vehető fel a nyeremény a Sajtóházban.
A nyeremény nettó 25 ezer forint. A nyereményadót a cég fizeti. Ha többen is szerencsések, akkor az összeg szétosztódik. Viszont, ha adott héten senki sem nyer, akkor a pénz halmozódik, átmegy a következő hétre.
Ugye megjegyezték, hogy nyerni csak akkor lehet, ha megvették a HDS & Délmadár a heti számát.
Legyen szerencséje a **HOROSZPÓK**-kal!

Az e heti 10 nyerőszámot a csütörtökön megjelenő HDS & Délmadár családi lapunkban találhatják!

HDS
DÉLMADÁR

Előfizethető telefonon, a szegedi terjesztési csoportnál. Tel.: 62/481-281, Németh Andreánál. Megvásárolható a megye összes településén a hírlapárusoknál, rikkancsoknál és az élelmiszerboltokban.